

РЕШЕНИЕ

№ 395

гр. Перник, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Роза М. Ризова
като разглежда докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201285 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №701414-F693026/28.04.2023г., издадено от С.Е.С. - началник на отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в Централно управление на Национална агенция за приходите, на „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, ЕИК *****, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер 700.00 лв. за това, че на 20.01.2023 г., при извършена проверка по смисъла на §1, т.41 от ПР на ЗДДС на търговски обект – кафе-магазин, находящ се в гр. Перник, кв. *****, стопанисван от „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, се установило, че извън случаите на продажби, не е регистрирало във фискалното устройство промяна на касовата наличност чрез операцията „служебно въведени“ суми – нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Срещу издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, представлявано от управителя М.В.К., с която се оспорва процесуално-правната и материално-правната законосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се поддържа, че са нарушени процесуални правила при издаването му, че приетите за установени факти и обстоятелства не отговарят на обективната действителност и не се подкрепят от събраните доказателства. На основание изложеното се моли за отмяна на наказателното постановление.

В съдебното производство пълномощникът на жалбоподателя – адв. Д. М. поддържа възраженията в жалбата и пледира за отмяна на наказателното

постановление като незаконосъобразно. Претендира и присъждане на направените от жалбоподателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител – ю.к. П.П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Застъпва теза, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в съответствие с материалния и процесуалния закон. Пледира за потвърждаване на същото като законосъобразно и правилно и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 20.01.2023г., около 11.00часа, свидетелите К. К. Д. и А. В. я. – инспектори по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП – София, извършили проверка в търговски обект - кафе-магазин, находящ се в гр. Перник, кв. *****, стопанисван от „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник. В 10.50 часа свид. А. я. извършил контролна покупка на един брой кафе на стойност 0,70 лева, която сума заплатил в брой. Сумата била приета от управителя М.К., напитката била приготвена и предоставена на клиента, но касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство не била издадена. Непосредствено след покупката контролните органи се легитимирали като инспектори по приходите в НАП и предприели проверка. Установили, че в обекта има едно фискално устройство модел “DAISY Comrast M“ с индивидуален номер на ФУ *****, номер на фискална памет *****, регистрирано в НАП с потвърждение №4438039 от 10.09.2020г., както и че е изправно и в работен режим.

В присъствието на управителя М.К. инспекторите проверили книгата за дневните финансови отчети, изискали свидетелството за регистрация и паспорта на установеното в обекта фискално устройство и изискали отпечатване на дневен финансов отчет за установяване касовата наличност от ФУ към същия момент, формирана от търговски оборот и от промени в наличността, регистрирани чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, каквито функции фискалното устройство притежавало. Отпечатан бил и КЛЕН отчет /контролна лента на електронен носител/ за 20.01.2023г. Въз основа на тези документи инспекторите се уверили, че за деня до момента на проверката не са регистрирани продажби чрез фискалното устройство, включително за контролната покупка. Установената нулева наличност по ФУ не съответствала на фактическата наличност на парични средства в касата, възлизаща на 212,40 лева, съгласно изготвен опис от управителя.

Сумата от 0.70лв., заплатена за извършената контролна покупка инспекторите не включили във фактическата наличност на пари в касата, за да не послужи като основание за двойно наказване.

Констатациите си и установеното фактическо положение отразили в протокол за извършена проверка серия АА, №0131711 от 20.01.2023г. Протоколът бил подписан от законния представител на търговеца, на когото бил връчен

препис.

Непосредствено след това на 20.01.2023г. срещу дружеството - жалбоподател, в присъствието на управителя М.К., било образувано административнонаказателно производство със съставяне на акт №F693026, като свидетелят А. В. я. приел, че е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от МФ.

Отделно административнонаказателно производство със съставяне на АУАН било образувано и за контролната покупка, нерегистрирана и отчетена като продажба чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ.

Непосредствено след съставяне на процесния акт същият бил предявен за запознаване и подписване, при което К. го подписал и приел връчения препис. Обяснения и възражения не вписал в съдържанието му.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили и писмени възражения..

На 28.04.2023г., след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, базирайки се на събраните по преписката доказателства, административнонаказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53 и чл.83 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС наложил имуществена санкция на „Хрисис 2020“ ЕООД, гр. Перник за нарушението по-горе.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите К. К. Д., А. В. я., М.С.Г., както и от приетите писмени доказателства: акт за установяване на административно нарушение №F693026от 20.01.2023г., заверени копия на протокол за извършена проверка серия АА, №0131711 от 20.01.2023г., опис на касова наличност, дневен финансов отчет за 20.01.2023г. и разпечатка КЛЕН, декларация за стопанисвани обекти, подписана от М.К. и заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020г. на изпълнителен директор на НАП.

Въз основа установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, но в същинската си част е неоснователна.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са пречка за разглеждане на делото по същество. Възраженията в тази насока, наведени в жалбата, са несподеляеми.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен, а наказателното постановление е издадено от длъжностни лица с доказана материална компетентност, правомощията на които произтичат от приетата като писмено доказателство заповед № ЗЦУ –1149/25.08.2020г. на изпълнителен директор на НАП. Спазени са изискванията към съдържанието им, установени в чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да са засегнали правото на защита на жалбоподателя.

Възражението в жалбата, че АУАН не е предявен на законния представител на дружеството – нарушител е неоснователно. От съдържанието на акта, от свидетелските показания и протокола за извършена проверка се установява, че АУАН е съставен непосредствено след приключването ѝ, в присъствието на К., който се е подписал за нарушител в документа, включително в разписката под съдържанието му, удостоверявайки, че му е предявен, запознал се е с констатациите на контролните органи и е получил екземпляр. Автентичността на положените в акта за установяване на административно нарушение подписи от името на управителя на „Хриси 2020“ ЕООД не е оспорена, конкретни доводи в подкрепа на възражението за неспазване на изискванията в чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН не се изложени от пълномощника му, поради което съдът приема същото за голословно и го отхвърля като защитно. Показанията на свид. М.Г. в тази насока нямат доказателствена тежест, доколкото същият сам посочва, че не е бил очевидец на проверката, а пресъздава изявления на М.К., за които няма точен спомен, следователно, невъзможно е да се приеме, че са били свързани именно с процесното административнонаказателно производство, особено предвид противоречието между направените пред свидетеля изявления и удостоверените чрез подпис на нарушителя действия по предявяване и връчване в съдържанието на АУАН.

Фактичeskото описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са изложени ясно и разбираемо по начин, гарантиращ възможността на привлечения към административнонаказателна отговорност субект да разбере какво точно нарушение му е вменено във вина, при какви обстоятелства го е извършил и въз основа на какви факти е достигнато до формирания извод. По-голяма изчерпателност от изложената не е и възможна.

Нарушението е квалифицирано законосъобразно, тъй като изложените факти са относими към елементите от състава на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС. Доколко тези факти съответстват на обективната действителност и са установени правилно е въпрос по същество.

По същество:

Между страните не се спори, че „Хриси 2020“ ЕООД, като търговец, стопанисващ търговски обект и извършващ продажби в него, е субект на задълженията произтичащи от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от МФ, във вр с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Безспорно е установено, че към датата на проверката в търговския обект - кафе-магазин, находящ се в гр. Перник, кв. *****, е имало един брой регистрирано и въведено в експлоатация фискално устройство, модел „DAISY Contrast M“ с индивидуален номер на ФУ *****, което е притежавало техническа възможност за отразяване промените в касовата наличност чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, установяващо се от отпечатания ДФО. Безспорни са и обстоятелствата, свързани с извършената проверка в обекта и направените фактически

констатации за налична разлика между разчетената касова наличност от ФУ и фактическата наличност на парични средства, закрепени в изготвения протокол от проверката. Събраните в тази насока гласни и писмени доказателства и доказателствени средства са еднопосочни, противоречия помежду им не се констатира и съдът ги цени като достоверни.

В хода на изясняване на случая и актосъставителят, и АНО са достигнали до извод, че констатираната разлика се дължи на неотразяване на промяната в наличността по предвидения ред, а не е следствие от нерегистрирани по надлежния ред продажби, което би било нарушение на друго правно предписание – чл.118, ал.1 от ЗДДС. Направеният извод намира обосноваване в събрания обем относими доказателства и е в синхрон с позицията на самия жалбоподател, предвид даденото от законния му представител писмено обяснение в хода на проверката за произхода на установените в касата парични средства. Така установеното фактическо положение кореспондира и с показанията на разпитания в съдебното производство свидетел М.Г., посочен от страна на жалбоподателя, който свидетелства, че в търговския обект е било практика да се оставят в касата суми от порядъка на 200-300 лева, за да е възможно безпроблемно обслужване на клиентите, пазаруващи с банкноти с висок номинал. От своя страна свид. я. установява, че за неиздаването на фискална касова бележка от ФУ за извършената от него контролна покупка на стойност 0.70 лв. срещу данъчнозадълженото лице е образувано отделно административнонаказателно производство, като нито той, нито К. Д. свидетелстват да са установили извършени други продажби в обекта, нерегистрирани и отчетени чрез фискалното устройство. Такова фактическо положение не закрепват и съставените от проверката документи.

При това положение, след като разликата в наличността не е резултат от нерегистрирани по установения ред продажби, то съгласно изискването в нормата на чл.33, ал.1 от Наредбата търговецът е следвало да отрази произхода на сумата като регистрира във ФУ всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) чрез съответните операции "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, с които фискалното му устройство е разполагало.

Доказателствата по делото еднозначно установяват, че това задължение не е изпълнено. От отпечатания дневен финансов отчет е видно, че дневният оборот към момента на проверката е 0.00 лв., фактическата наличност в касата е 212.40 лв., а срещу служебно въведени и изведени пари от касата е посочена нулева стойност. Няма и извършени сторно операции.

С оглед на това, актосъставителят и наказващият орган са формирали правилни изводи от фактическа и правна страна, съответстващи на действителното положение, поради което законосъобразно са предприели действия по ангажиране имуществената отговорност на жалбоподателя, тъй като с деянието си е осъществил състава на административното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

По отношение административното наказване:

При издаване на наказателното постановление жалбоподателят е санкциониран на основание чл.185, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДДС. Разпоредбата на чл.185, ал.2 от ЗДДС предвижда наказване на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, като за юридическите лица и едноличните търговци е предвидена имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв. В изречение второ от същата разпоредба обаче е регламентирано, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, които са значително по-ниски по размер. Т.е., законодателят е установил диференциран режим на наказване, с различна по тежест административна санкция, в зависимост от това дали нарушението води или не води до неотразяване на приходи.

Както вече се посочи, предвид направения извод за естеството на установеното нарушение, то контролните органи са отхвърлили възможността по-голямата фактическа наличност да е резултат от нерегистрирани продажби чрез ФУ, в нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Ако не се касае за средства, получени от продажби, неотчетени по установения ред, то наличието на повече пари в касата очевидно има друг, различен произход и няма нищо общо с приход от продажби. Основавайки се на твърденията на управителя на „Хриси 2020“ ЕООД за това, че паричната сума, установена в касата е оставена с цел да се обезпечи нормалната работа на обекта в началото на работния ден, както и на отсъствие на събрани годни доказателства чрез средствата и способите за доказване по НПК /разпоредбите на който се прилагат субсидиарно в административнонаказателното производство по силата на чл.84 от ЗАНН/, произхода на сумата да е от извършени нерегистрирани продажби в обекта на 20.01.2023г., то при наказването АНО законосъобразно и обосновано е наложил имуществена санкция на нарушителя по ал.1 на чл.185 от ЗДДС, съгласно предписанието на чл.185, ал.2, изр.2 от с.з.

Нормата на чл.185, ал.1 от ЗДДС предвижда имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 500 до 2000 лв. В случая наказващият орган е наложил такава над минималния размер като формално е посочил, че при индивидуализацията на наказанието е взел предвид тежестта на нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. В действителност извън констатацията, че нарушението е за първи път, други обстоятелства, имащи значение при определяне размера на имуществената санкция не са посочени. По тази причина и при липсата на позоваване на обстоятелства, отегчаващи отговорността на нарушителя, каквито и съдебният състав не констатира, то размера на имуществената санкция следва да се редуцира до предвидения в закона минимален размер, а именно 500 лв., в какъвто смисъл се изменя наказателното постановление.

Нарушението не може да се третира като маловажно, тъй като не са наведени, а и съдът не установява обстоятелства, очертаващи по-ниска степен на обществена опасност на процесното нарушение в сравнение с други сходни хипотези на нарушения от същия вид.

По разноските:

Изохода на делото обосновава присъждане на разноски на процесуалните представители на страните, които своевременно /в съдебно заседание/ направиха искане за това.

По съображенията, които се изложиха съдът прие, че нарушението е извършено, като намалява само размера на административната санкция от 700 на 500 лв.. При това положение, страните имат право на разноски съразмерно на изменения размер на наказанието. Доколкото разпоредбата на [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното н.п., но не и по отношение на изменение на същото, то на основание [чл. 144 от АПК](#) субсидиарно приложение намира ГПК. В нормата на [чл. 78, ал. 1](#) и [ал. 2 от ГПК](#) се сочи, че ищецът съответно ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. Приложена към конкретния казус нормата дава основание за уважаване претенцията на процесуалните представители на страните по съразмерност, пропорционално съобразно изменения размер на административното наказание.

Поради това, на основание [чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН](#) на Централно управление на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Съгласно [чл. 37, ал. 1 от ЗПП](#) заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая приложима е нормата на [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), която предвижда, че възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 лв. до 150 лв. При определяне на възнаграждението на правоимащата страна, съдът взе предвид, че делото не се отличава с фактическа или правна сложност и е разгледано в едно съдебно заседание, което мотивира присъждане на възнаграждение в минимален размер, а именно - 80 лева. В съответствие с правилото на [чл. 78, ал. 3 от ГПК](#) същото следва пропорционално да бъде намалено съобразно изменения размер на имуществената санкция, от което следва, че жалбоподателят ще бъде осъден да заплати 57.14 лева юрисконсултско възнаграждение в полза на ЦУ на НАП.

Жалбоподателят „Хриси 2020“ ЕООД от своя страна е доказал направени разноски за възнаграждение на адвокат в производството в размер 400 лева и пълномощникът му е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 18.09.2023г., сключен между него и адв. Д. М. се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по настоящото а.н. дело в горепосочения размер, като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Същото е договорено в минималния размер, предвиден в разпоредбата на [чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм., ДВ бр. 88 от 2022 г./](#), поради което няма основание за намаляването му на основание [чл. 63д, ал. 2 ЗАНН](#). С оглед изхода на делото и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), вр. [чл. 143, ал. 1 от АПК](#) заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал наказателното постановление, но по съразмерност, намалено с пропорцията, с която е намален и размера на

наложеното наказание и с оглед защитената част от интереса му, а именно 114,29 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 4 от ЗАНН и чл. 63д, ал.1 и 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №701414-F693026/28.04.2023г., издадено от С.Е.С. - началник на отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. *****, представлявано от М.В.К. – управител, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закон за данък върху добавената стойност е наложена имуществена санкция в размер 700.00 лв. за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 700 /седемстотин/ лева на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. *****, представлявано от М.В.К. – управител, да заплати на Национална агенция за приходите – Централно управление, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ №111, юрисконсултско възнаграждение в размер 57.14 /петдесет и седем лева и 14 ст./.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – Централно управление, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ №111, да заплати на „Хриси 2020“ ЕООД, гр. Перник, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. *****, представлявано от М.В.К. – управител, сума от 114.29 /сто и четиринадесет лева и 29ст./, представляваща направени от него разноски в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____